CONSILIUL NAŢIONAL DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR

C.N.S.C.

Str. Stavropoleos nr. 6, Sector 3, Bucureşti, România, CP 030084, CIF 20329980
Tel. +4 021 3104641 Fax. +4 021 3104642; +4 021 8900745, www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum şi pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE
Nr. ...
Data: ...

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 36317/05.09.2018, formulată de ..., cu sediul în ..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. ..., având CUI RO ..., reprezentată de .. – administrator, și convențional prin Societatea Civilă Profesională de Avocați ..., cu sediul în . ..., adresă unde dorește comunicarea tuturor actelor de procedură, în cadrul procedurii simplificate, organizată de ..., în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în ..., în vederea atribuirii contractului având ca obiect „ACHIZIȚIE AUTOGRADER”, s-a solicitat anularea adresei nr. 9256/31.08.2018, precum și a tuturor actelor autorității contractante care au stat la baza admiterii acesteia, anularea deciziei prin care oferta contestatoarei a fost respinsă, precum și obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de la etapa verificării admisibilității ofertei contestatoarei.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze contestația de față.

Prin contestația depusă, ... arată, în primul rând, că adresa de comunicare a rezultatului procedurii contestată nu cuprinde și motivele pe care autoritatea contractantă le-a avut în vedere în încadrarea ofertei în prevederile art. 167 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 98/2016, respectiv nu arată care sunt motivele pentru care, în prezent, nu mai sunt suficiente dovezile/măsurile luate pentru dovedirea credibilității.

Din acest punct de vedere, apreciază că au fost încălcate prevederile art. 215 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 98/2016 și că nemotivarea deciziei de respingere din perspectiva acestui fapt echivalează cu excluderea sa din procedură, cu toate că acest aspect nu este de natură a conduce *de plano* la excluderea ofertantului.

Cu privire la acest ultim aspect, contestatoarea invocă jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție cât și pe cea a Curții Europene de Justiție. În aprecierea sa, orice decizie de natură a produce efecte trebuie motivată, nu doar din perspectiva competenței de a emite acel act, cât și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de a aprecia asupra legalității măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrariu. Astfel, contestatoarea consideră că adresa de comunicare contestată este lovită de nulitate absolută.

De asemenea, contestatoarea arată că, din punctul său de vedere, simpla existență a unui document constatator nu poate atrage excluderea sa din procedură, cu atât mai mult cu cât acesta menționează expres lipsa prejudiciului, nefiind astfel îndeplinite cumulativ condițiile pentru a se putea dispune excluderea dintr-o procedură în temeiul art. 167 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 98/2016.

Pe de altă parte, contestatoarea arată că și-a dovedit credibilitatea, în temeiul art. 171 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, documentele constatatoare invocate nerelevând decât o singură stare de fapt, respectiv întârzieri în livrarea utilajelor/autoșasielor, care, ulterior, erau carosate conform solicitărilor beneficiarului. Cu privire la măsurile luate pentru dovedirea credibilității, contestatoarea invocă:

- implementarea unui sistem CRM-CAS, pentru urmărirea corectă și evidențierea la timp a situațiilor care pot duce la întârzieri în derulare, astfel încât să fie luate măsuri imediate pentru a nu se mai ajunge în astfel de situații;
- angajarea unor consultanți experți atât în derularea de procese operaționale, cu expertiză în companii multinaționale care supervizează și se asigură că procesele companiei sunt de așa natură încât să asigure derularea contractelor în condiții cât mai eficiente;
- dezvoltarea unui parteneriat cu producătorii șasielor, respectiv implicarea producătorilor, fie direct, fie indirect,

prin încheierea de acorduri de furnizare pentru fiecare licitație în parte;
- degrevarea departamentului „carosare” prin achiziționarea pachetului majoritar de părți sociale din societatea comercială EUROBODY HYDRAULICS SRL.

Toate acestea reprezintă dovezi prevăzute de art. 171 din Legea nr. 171/2016, contestatoarea apreciind că sunt suficiente pentru demonstrarea în concret a credibilității sale, prin raportare la motivele de excludere din procedură, dovada eficienței măsurilor luate fiind chiar faptul că, ulterior acestora, nu a mai fost întâmpinat niciun incident.

Potrivit contestatoarei, credibilitatea unui ofertant reprezintă suma comportamentului comercial al acestuia și nu situații particulare, sens în care, solicită să se observe faptul că, în perioada 2015-2018 a derulat sute de contracte de achiziție publică, astfel încât, cele câteva documente constatatoare nu reprezintă regula, ci doar excepția și, evident, nu pot constitui proba vreunui potențial risc.

În acest context, contestatoarea apreciază ca fiind evident că nu poate fi rezonabilă și proporțională o eventuală apreciere conform căreia încheierea acestui contract ar reprezenta pentru vreo autoritate contractantă vreun risc din punctul de vedere al capacității sale de a-și onora angajamentele contractuale.

În concret, cu privire la fiecare din documentele constatatoare invocate de autoritatea contractantă, contestatoarea precizează următoarele:

- documentul constatator emis de SALUBRIS SA nr. 5683/02.06.2018, evidențiază penalități de 2.413,62 lei, prin prisma valorii nefiind un prejudiciu grav, respectiv neproducându-se o abatere gravă; de altfel, chiar legiuitorul a prevăzut că sumele sub 4000 lei, reprezentând taxe și impozite, nu pot constitui motiv de excludere;
- documentul constatator emis de IGSU nr. 94967/09.03.2017 privește acordul cadru nr. 47826/10.08.2015, în cadrul căruia s-a asigurat livrarea tuturor celor 40 de autopompe necesare implementării corespunzătoare a proiectului „Răspunsul eficient salvează vieți – Program Operațional Sectorial de Mediu”;
- documentul constatator nr. 13448/20.03.2018 emis de Primăria municipiului Pitești, nu poate fi un motiv de excludere, în cuprinsul, acestuia menționându-se faptul că respectivul contract de furnizare a încetat de comun acord fără prejudicii pentru autoritatea contractantă;
- documentul constatator nr. 7/29.01.2016 emis de Consiliul Județean Teleorman nu reține existența unor motive

imputabile, echipamentele contractate fiind predate parțial, în discuție fiind doar câteva utilaje, cu privire la care întârzierea nu poate fi imputată ..., dată fiind imposibilitatea obiectivă de producție a utilajelor, comunicată de producător; în plus, acele echipamente au fost predate ulterior către autoritatea contractantă, neexistând, practic, niciun prejudiciu;
- documentul constatator nr. 1408/2017 emis de ECO-SAL 2005 SA, nu evidențiază vreun prejudiciu, nefiind vorba de îndeplinirea condiției existenței prejudiciului grav.

În finalul contestației, contestatoarea precizează că, din punctul său de vedere, aceasta nu se încadrează în prevederile art. 167 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 98/2016 pentru a se putea decide excluderea sa din procedură. În acest sens, precizează că, în DUAE, având în vedere că partea III este intitulată „Motive de excludere", a fost completată cu NU, în dreptul Secțiunii C, deoarece, a considerat că nu a săvârșit nicio abatere profesională de natură a reprezenta un motiv de excludere. Simpla existență a unor documente constatatoare, emise în contextul inexistenței unei culpe profesionale, nu reprezintă un considerent apt de a conduce la concluzia existenței vreunui motiv de excludere.

Prin punctul de vedere nr. 9864/17.09.2018, înregistrat la Consiliu cu nr. 38213/19.09.2018, autoritatea contractantă a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulată de ...

În susținere, autoritatea contractantă arată că procesul de evaluare a ofertelor a fost unul realizat în mod corect, transparent și fără nicio abatere de la legislația în vigoare, fiind respectate toate cerințele legale și toate drepturile ofertanților. Cu privire la criticile formulate de contestatoare, autoritatea contractantă precizează următoarele:

- certificatul constatator emis de SALUBRIS SA reflectă faptul că sarcinile contractuale nu au fost îndeplinite, existând prejudicii aduse autorității contractante;
- certificatul emis de IGSU reflectă faptul că sarcinile contractuale nu au fost îndeplinite;
- certificatul emis de Primăria municipiului Pitești reflect faptul că sarcinile contractuale nu au fost îndeplinite ceea ce a condus la rezilierea contractului;
- certificatele constatatoare emise de Consiliul Județean Teleorman și de ECO-SAL 2005 SA TÂRGOVIȘTE relevă, de asemenea, faptul că sarcinile contractuale nu au fost îndeplinite.

În aceste condiții, autoritatea contractantă consideră că ofertantul se încadrează în prevederile art. 167 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 98/2016, aplicarea acestor prevederi legale nefiind condiționată de existența vreunui prejudiciu financiar; simpla

reziliere a unui contract duce, în mod automat, la un prejudiciu economic. Mai mult, în cazul achizitorului SALUBRIS SA IAȘI, în cadrul documentului constatator se precizează existența unui prejudiciu.

Mai precizează autoritatea contractantă faptul că, în perioada de evaluare a ofertelor, a solicitat, prin clarificări, punctul de vedere al contestatoarei, ocazie cu care s-a luat la cunoștință de faptul că aceasta cunoștea situația de reziliere a contractului încheiat cu Municipiul Pitești, dar și celelalte situații repetate de încălcarea clauzelor contractuale, deși în DUAE a declarat că nu și-a încălcat niciodată obligațiile față de alte autorități contractante.

În acest context, comisia de evaluare a constatat că acesta a fost un comportament definitoriu al contestatoarei, existând riscul ca aceste situații să se repete și în cadrul contractului supus prezentei proceduri. Mai mult, finanțarea fiind asigurată de către AFIR din fonduri europene, autoritatea contractantă ar putea fi supusă unor corecții financiare dacă un ofertant câștigător nu respectă clauzele contractuale și nu îndeplinește cerințele minime de calificare.

Ca urmare a studierii dosarului aflat pe rolul Consiliului, contestatoarea a depus „Concluziile scrise” nr. 1598/25.09.2018, înregistrate la Consiliu cu nr. 39148/26.09.2018, prin care invocă lipsa din cuprinsul punctului de vedere transmis de autoritatea contractantă a argumentelor cu privire la existența în SEAP a unor abateri repetate ale ... și a unor contracte reziliate ca urmare a neîndeplinirii clauzelor contractuale cu alte autorități contractante. De asemenea, reia criticile cu privire la nemotivarea actului prin care oferta sa a fost respinsă și la neprecizarea de către autoritatea contractantă a motivelor pentru care dovezile prezentate în dovedirea credibilității nu au fost luate în considerare.

Totodată, apreciază că nu pot fi primite afirmațiile autorității contractante cu privire la prejudiciile rezultate din contractul încheiat cu SALUBRIS SA Iași, acestea fiind contrazise de adresa nr. 10886/06.03.2018 emisă de SALUBRIS SA, în cuprinsul căreia se precizează: „Pe parcursul derulării contractului operatorul economic a prezentat întârzieri la livrarea produselor eurocontainere zincate 1.1 mc, fără a crea vreun prejudiciu instituție noastre; produsele livrate au fost conforme prevederilor caietului de sarcini; nu au calculat daune-interese; nu au fost impuse alte sancțiuni”. În același sens, arată că este neadevărată afirmația cu privire la rezilierea contractului încheiat cu Primăria municipiului Pitești, în realitate acesta încetând de comun acord, situație care rezultă din Nota de constatare privind contractul nr. 38776/23.08.2017.

În ceea ce privește documentul constatator emis de Consiliul Județean Teleorman, arată că acesta nu mai poate produce efecte juridice, prin prisma faptului că, faptele care au condus la emiterea

acestuia au fost săvârșite cu mai mult de 2 ani anterior datei limită de depunere a ofertelor în prezenta procedură, fiind emise sub imperiul prevederilor OUG nr. 34/2006.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

Procedura simplificată a fost inițiată de ..., în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului având ca obiect „ACHIZIȚIE AUTOGRADER", prin publicarea în sistemul electronic de achiziții publice (SEAP) a anunțului de participare nr. 1005303. Potrivit acestuia, criteriul de atribuire aplicat a fost „prețul cel mai scăzut", valoarea estimată totală a contractului fiind de 423126,89.

Consiliul constată că ... a înaintat Consiliului contestația de față, depunând în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 204865652/1 emisă de CEC Bank în data de 03.09.2018, prevăzută de art. 61^1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, în cuantum de 8.463 lei. Restituirea acestei cauțiuni se va face în condițiile art. 61^1 alin. (5) și următoarele din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Consiliul reține că ... a depus prezenta contestație, nemulțumit fiind de faptul că oferta sa a fost respinsă, în conformitate cu art. 167 alin. (1) lit. g) și lit. h) din Legea nr. 98/2016, în vigoare.

Consiliul reține că ... a depus, în cadrul procedurii, o serie de documente constatatoare, printre care și documentul constatator nr. 7/29.01.2016 emis de Consiliul Județean Teleorman.

Consiliul va reţine, în soluționare, considerentele deciziei Curții de Apel București nr. 4176 din 11.07.2018, pronunțată în dosarul nr. 4910/2/2018, rămasă definitivă, având ca părți Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și ...: «în ceea ce priveşte interpretarea dispozițiilor art. 167 alin. 1 lit. g şi alin. 8 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, (...) norma legală menţionată reglementează o interdicție legală expresă de a încheia în mod valabil contractul de achiziţie publică cu un operator economic care „şi-a încălcat în mod grav sau repetat obligațiile principale ce-i reveneau în cadrul unui contract de achizitii publice, al unui contract de achizitii sectoriale sau al unui contract de concesiune încheiate anterior, iar aceste încălcări au dus la încetarea anticipată a respectivului contract, plata de daune-interese sau alte sancțiuni comparabile".

Această interdicție legală este o excepție de la principiul libertății contractuale. Potrivit art. 1180 C.civ., „poate contracta orice persoană care nu este declarată incapabilă de lege şi nici oprită să încheie anumite contracte", iar art. 1652 C.civ. dispune că „pot cumpăra sau vinde toți cei cărora nu le este interzis prin lege".

În baza dispoziției legale menţionate, din sfera persoanelor juridice cu care ar putea încheia contractul de achiziţie publică,

autoritatea contractantă este obligată să le excludă pe acelea care se încadrează în interdicția legală şi care nu pot furniza dovezi care să arate că măsurile luate de acesta sunt suficiente pentru a-şi demonstra în concret credibilitatea prin raportare la motivele de excludere. Cu aceste limitări, dispoziţiile legale analizate sunt de ordine publică, nefiind aplicabil principiul disponibilității, întrucât rațiunea legii este de a evita producerea unor prejudicii autorităţii contractante prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a contractului.

Condiţiile pentru a opera excluderea sunt următoarele:

a) operatorul economic să-şi fi încălcat obligațiile principale în mod grav sau repetat;

b) în varianta încălcărilor grave ale obligațiilor contractuale, cu titlu exemplificativ, sunt indicate de legiuitor: neexecutarea contractului, livrarea/prestarea/executarea unor produse/servicii/lucrări care prezintă neconformități majore care le fac improprii utilizării conform destinației prevăzute în contract;

c) aceste încălcări au dus la încetarea anticipată a respectivului contract, plata de daune- interese sau alte sancțiuni comparabile.

în toate cele trei condiţii, se observă exprimarea neexhaustivă (conjuncția alternativă „sau" ori expresia adverbială „cu titlu exemplificativ").

În cazul în care încălcările au condus la încetarea anticipată a contractului prin reziliere, situaţia de excludere este mai clară decât în situaţia alternativă, ca încălcările să fi condus la plata de daune-interese sau alte sancțiuni comparabile.

Documentul constatator nr. 7/29.01.2016 atestă faptul că, în cadrul contractului nr. 155/15.10.2015, obligațiile contractuale nu au fost îndeplinite în mod corespunzător de ofertant, prejudiciul adus autorităţii contractante constând în nefumizarea următoarelor echipamente: 2 bucăți autoscară şi 3 bucăți autospeciale de intervenție de medie capacitate cu spumă. Totodată, în același document constatator se menționează explicit că CJ Teleorman a fost obligat să organizeze o nouă licitație publică şi să asigure din surse proprii plata echipamentelor respective.

Așadar, intimata nu poate susține că documentul constatator nu atestă existenta unui prejudiciu, în condiţiile în care autoritatea contractantă CJ Teleorman a menţionat, textual, în cuprinsul actului că prejudiciul constă în ne fumizarea echipamentelor prezentate. împrejurarea că în documentul constatator nu este cuantificat prejudiciul prin indicarea unei valori nominale nu înseamnă că prejudiciul nu a existat.

De altfel, în raport de obiectul integral al contractului nr. 155/15.10.2015 (autoscara - 2 buc, autospeciale de intervenție de

medie capacitate cu spumă - 3 buc., automacara - 1 buc, vehicule rutiere de primă intervenție şi comandă - 5 buc, camion de intervenție - 1 buc, total - 12 echipamente) nu se poate considera că neexecutarea a aproximativ 50% din contract nu produce prejudicii autorităţii contractante. în plus, CJ Teleorman a comunicat prin adresa nr. 2714/13.03.2018 că şi partea din contract executată de intimată s-a făcut cu întârziere, însă fără a fi depășită data limită de 31.12.2015.

De asemenea, tot raportat la obiectul contractului, neexecutarea parțială este suficient de însemnată pentru a fi calificată drept o „încălcare gravă". Se reţine că, potrivit contractului, intimata își asumase livrarea, în decurs de 2 luni a 12 mașini şi echipamente specializate pentru intervenții, dintre care a putut livra doar 7.

Totodată, din cuprinsul adresei transmise de Consiliul Județean Teleorman nr. 2714/13.03.2018, aflată la fila 302 din voi.5 al dosarului CNSC, rezultă că autoritatea contractantă a aplicat penalități de întârziere pentru echipamentele care trebuia a fi livrate până la data de 21.12.2015 şi au fost livrate cu întârziere dar înainte de expirarea contractului din 31.12.2015. In aceeași adresă CJ Teleorman precizează că cele 5 echipamente nelivrate în termenul de executare a contractului nu au mai putut fi achiziționate din fonduri nerambursabile, ci din fonduri proprii, împrejurare ce a creat, în mod evident, un prejudiciu, constând tocmai în valoarea echipamentelor nelivrate.

(...)

În continuare, -instanța nu poate reţine nici aprecierile Consiliului privind inexistența caracterului grav al încălcării obligațiilor contractuale. Astfel cum s-a arătat mai sus, din cuprinsul documentului constatator rezultă neexecutarea a aproape jumătate din obiectul contractului, fiind așadar în discuție o neexecutare importantă a obligațiilor contractuale.

Totodată, ajungerea contractului la termen nu este suficientă pentru a nu fi aplicată sancțiunea excluderii. Trebuie subliniat că domeniul achizițiilor publice este strict reglementat din rațiuni de interes public, iar o eventuală încetare anticipată a contractului obligă autoritatea contractantă să demareze o nouă procedură competitivă, variantă ce se poate dovedi extrem de păgubitoare, atât din perspectiva timpului pierdut, cât şi din perspectiva resurselor alocate unei noi proceduri, astfel că nu poate fi neglijată o tendință firească de a încerca finalizarea contractului chiar şi pe fondul unor încălcări ale obligațiilor principale de către prestator, alegând aplicarea unor sancțiuni convenționale alternative. Prin urmare, nu poate fi acceptată susținerea Consiliului şi a intimatei conform căreia simplul fapt că nu a avut loc încetarea anticipată a contractului este dovada neîncadrării în motivul de excludere,

susținere ce a fost întărită, din nou, de un act adițional inexistent. (...)

Cu privire la dovezile invocate de societate privind incidența art. 171 alin. 1 din Legea 98/2016, Curtea constată că acestea sunt exemplificate în alineatul 3 al aceluiași articol: „Dovezile pe care operatorul economic aflat în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 164 şi 167 le poate furniza autorităţii contractante, în sensul prevederilor alin. (1), se referă la efectuarea de către operatorul economic a plății sau la asumarea de către operatorul economic a obligației de plată a despăgubirilor în ceea ce priveşte eventualele prejudicii cauzate printr-o infracțiune sau printr-o altă faptă ilicită, clarificarea de către operatorul economic în mod complet a faptelor şi împrejurărilor în care a fost comisă infracțiunea sau altă faptă ilicită, prin cooperarea activă cu autoritățile care efectuează investigația, şi la adoptarea de către operatorul economic a unor măsuri concrete şi adecvate la nivel tehnic, organizațional şi în materie de personal, cum ar fi eliminarea legăturilor cu persoanele şi organizațiile implicate în comportamentul necorespunzător, măsuri de reorganizare a personalului, implementarea unor sisteme de control şi raportare, crearea unei structuri de audit intern pentru verificarea respectării dispozițiilor legale şi a altor norme sau adoptarea unor reguli interne privind răspunderea şi plata despăgubirilor, pentru a preveni săvârșirea unor noi infracțiuni sau alte fapte ilicite."

(...)

Pe de altă parte, se impune precizarea că art. 171 alin. 2 din Legea 98/2016 oferă autorităţii contractante o marjă de apreciere în ceea ce priveşte dovezile prezentate de operatorul economic, respectiv dacă acestea sunt suficiente pentru demonstrarea în concret a credibilității. Art. 171 alin.3 detaliază şi grupează în trei mari categorii dovezile ce pot fi prezentate în susținerea credibilității, însă, instanța apreciază că aspectele învederate de intimată reprezintă măsuri cu caracter general şi care nu se referă în mod explicit la contractul nr. 155/15.10.2015 a cărei executare nu a fost îndeplinită în mod corespunzător de societate. În acest sens, se observă că intimata a recurs la toate posibilitățile oferite de lege pentru a se elibera de răspunderea contractuală, susținând în continuare că neexecutarea contractului nu a fost cauzată de culpa sa. Cu toate acestea, orice susținere în acest sens încalcă autoritatea de lucru judecat cu care este învestită sentința civilă nr. 63/17.02.2017, pronunțată de Tribunalul Teleorman în dosarul nr. 22606/3/2016, definitivă prin respingerea recursului (d.c. 3266/31.05.2018 a CAB), prin care a fost respinsă acțiunea în anularea documentului constatator ce face obiect al analizei în prezenta cauză, sentință în cuprinsul căreia s-a reținut atât

legalitatea documentului constatator primar nr. 7/29.01.2016, cât și faptul că intimata nu a executat obligațiile contractuale la termenul limită de 31.12.2015.

Prin urmare, in condiţiile în care legalitatea documentului constatator nr.7/29.01.2016, emis în baza dispozițiilor art. 971 din H.G. nr. 925/2006, a fost tranșată în mod definitiv de instanța de contencios administrativ, în prezenta cauză nu mai pot fi analizate susținerile privind realitatea celor constatate în respectivul document, deci nici susținerile privind absența unei culpe a intimatei în neexecutarea contractului, întrucât documentul menționează o îndeplinire necorespunzătoare a contractului, în privința căreia intimata a formulat apărări în dosarul nr. 22606/3/2016, respinse definitiv de instanțe.

În acest context factual, Curtea apreciază că autoritatea contractantă a dispus motivat excluderea intimatei de la procedura derulată în baza anunțului de participare nr. 181992/12.01.2018 şi nu se poate reţine că măsura a fost luată cu exces de putere.

Cu privire la argumentul intimatei în sensul că neexecutarea contractului nr. 155/15.10.2015 nu a produs un prejudiciu autorităţii contractante CJ Teleorman, se impune, suplimentar celor reținute în precedent, observația că principiul forței obligatorii a contractului se bazează pe reciprocitatea şi interdependența obligațiilor asumate de părți. Altfel spus, cauza asumării obligației prin încheierea contractului de către o parte este reprezentată de executarea obligației corelative a cocontractantului. Așadar, încălcarea obligațiilor contractuale prin executarea parțială şi cu întârziere a contractului nu poate, în niciun caz, să fie considerată că este lipsită de prejudicii pentru autoritatea contractantă.».

Dată fiind decizia Curții de Apel București nr. 4176 din 11.07.2018, pronunțată în dosarul nr. 4910/2/2018, Consiliul consideră că orice altă susținere în legătură cu interpretarea dispozițiilor art. 167 alin. (1) lit. g) şi alin. (8) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, încalcă autoritatea de lucru judecat cu care este învestită sentința civilă menționată, astfel încât, apreciază că autoritatea contractantă a dispus motivat excluderea ... de la procedura în analiză.

În referire la susținerile contestatoarei privind furnizarea de dovezi care să arate că măsurile luate de aceasta sunt suficiente pentru a-şi demonstra în concret credibilitatea prin raportare la motivele de excludere, deși autoritatea contractantă avea obligația să le analizeze și să comunice un punct de vedere ofertantului, Consiliul nu va dispune măsuri de remediere în acest sens, întrucât, așa cum s-a arătat la alineatele de mai sus, instanța s-a pronunțat asupra acestora, considerând-le neconcludente.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și

căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul urmează să respingă, ca nefondată, contestația depusă ... în contradictoriu cu ....

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părți potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de ... în contradictoriu cu ....

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile lucrătoare de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,	**MEMBRU,**	**MEMBRU,**
...	**...**	**...**

Redactată în 4 (patru) exemplare, conține 11 (unsprezece) pagini.